

FOAIE PAROHIALĂ MARTIE 2019

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

SFÂNTA LITURGHIE (IX)

Liturgia Cuvântului: Evanghelia și Omilia

În Foaia parohială din luna februarie am vorbit despre Liturgia Cuvântului, dialog dintre Dumnezeu și poporul său. În această lună, continuăm cu Liturgia Cuvântului, care ajunge la culme în proclamarea Evangheliei.

Evanghelia, spre deosebire de restul Sfintei Scripturi, prezintă cuvintele spuse de însuși Isus Cristos.

Înainte de Evanghelie se cântă *Aleluia*, exclamație cu care adunarea credincioșilor îl primește și îl salută pe Domnul, care urmează să vorbească în Evanghelie. Așa cum misterele lui Cristos luminează întreaga revelație

creștină, tot așa, **în Liturgia Cuvântului, Evanghelia este lumina care ne ajută să înțelegem sensul lecturilor din Vechiul sau din Noul Testament, lecturi care o preced.**

Cristos este centrul și plinătatea întregii Sfinte Scripturi. De aceea, liturgia distinge Evanghelia de celelalte lecturi și o înconjoară cu onoare și venerație. Așadar, **Evanghelia: este citită numai de slujitorul hirotonit (diaconul, preotul, episcopul), care încheie citirea sărutând cartea; se ascultă stând în picioare și se trasează semnul crucii pe frunte, pe buze și pe piept;**

lumânările și tămâia, care însoțesc citirea Evangheliei, îl cinstesc pe Cristos care, prin lectura evanghelică, face să răsună cuvântul său.

Din aceste semne, poporul recunoaște prezența lui Cristos care îi adresează „vestea bună” care convertește și transformă. Este un discurs direct, așa cum atestă aclamațiile cu care se răspunde la proclamare: „Mărire ție, Doamne!” și „Laudă ție, Cristoase!”.

Ne ridicăm în picioare pentru a asculta Evanghelia: Cristos este cel care ne vorbește acolo; pentru aceasta noi suntem atenți, pentru că este un colocviu direct. Domnul este cel care vorbește.

Evanghelia nu este citită pentru a ști cum au stat lucrurile, ci este proclamată pentru a conștientiza ceea ce a făcut și a spus Isus; Cuvântul lui Isus care este în Evanghelie este viu și ajunge la inima mea. Sf. Augustin spune: „Gura lui Cristos este Evanghelia. El domnește în cer, dar nu încetează să vorbească pe pământ”. Deci, dacă în Liturgie „Cristos încă vestește Evanghelia”, rezultă că, participând la Liturgie, trebuie să-i dăm un răspuns în viața noastră.

Pentru a face ca mesajul său să ajungă la oameni, Cristos se folosește și de cuvântul preotului care, după Evanghelie, ține omilia sau predica. Omilia nu este un discurs de circumstanță; nici nu este o cateheză, ca cea de vinerea seara, de exemplu; nici nu este o conferință; nici o lecție. Omilia este altceva. **Omilia este „o reluare a acelui dialog care deja este deschis între Domnul și poporul său”, pentru ca să găsească împlinire în viață.** Cuvântul Domnului își termină drumul său făcându-se trup în noi, traducându-se în fapte, așa cum s-a întâmplat în Maria și în sfinți. Cuvântul

Domnului intră prin urechi, ajunge la inimă și merge la mâini, la faptele bune. Omilia urmează Cuvântul Domnului și face și acest parcurs pentru a ne ajuta, așa încât Cuvântul Domnului să ajungă la mâini, trecând prin inimă.

În cadrul celebrării liturgice, omilia trebuie să orienteze adunarea și chiar pe predicator spre o comuniune cu Cristos în Euharistie, care să transforme viața. Cel care predică - diaconul, preotul, episcopul - trebuie să-și împlinească bine slujirea sa, oferind o reală slujire tuturor celor care participă la Liturgie; dar și cei care o ascultă trebuie să-și facă partea lor. Înainte de toate oferind atenția cuvenită, adică asumând dispozițiile interioare corecte, fără pretenții subiective, știind că fiecare predicator are calități și limite. **Cel care predică trebuie să fie conștient că nu face un lucru propriu: el vorbește dând glas lui Isus, predicând Cuvântul lui Isus. El nu predică în numele său propriu; întotdeauna spune: „Domnul a spus...!” sau „Domnul spune...!”.**

Omilia trebuie bine pregătită cu rugăciune, cu studiul Cuvântului lui Dumnezeu, cu meditație și făcând o sinteză clară și scurtă, să nu plictisească.

În concluzie, putem spune că în Liturgia Cuvântului, **prin Evanghelie și Omilie, Dumnezeu continuă să dialogheze cu poporul său, care îl ascultă cu atenție și venerație și, în același timp, îl recunoaște prezent și activ.** Așadar, dacă stăm în ascultarea „vestii bune”, de ea vom fi convertiți și transformați, prin urmare capabili să ne schimbăm pe noi înșine și lumea. De ce? Pentru că Vestea Bună, Cuvântul lui Dumnezeu intră în urechi, merge la inimă și ajunge la mâini, în viața noastră, pentru a face fapte bune.

Sugestii pentru desăvârșirea creștină

- **Renunță** să-i mai judeci pe ceilalți și descoperă-l pe Cristos care trăiește în ei!
- **Renunță** să mai spui cuvinte care rănesc și umple-te de cuvinte care vindecă!
- **Renunță** să mai fii nemulțumit și umple-te de recunoștință!
- **Renunță** să te mai plângi și mulțumește-i lui Dumnezeu pentru viață!
- **Renunță** să fii puțin amabil și umple-te de bunătate!
- **Renunță** să te crezi cel mai important și umple-te de modestie!
- **Renunță** la teama pentru lucrurile tale și oferă-le celorlalți darul tău!
- **Renunță** la a mai fi descurajat și umple-te de entuziasmul credinței!
- **Abține-te** de la nervi și umple-te cu răbdare!
- **Abține-te** de la pesimism și umple-te cu speranță!
- **Abține-te** de la preocupări inutile și umple-te de încredere în Domnul!
- **Abține-te de la tot ce te separă de Dumnezeu și umple-te de tot ce te apropie de El!**

Dragostea pentru cei din jurul nostru este măsura dragostei noastre față de Dumnezeu. Ceilalți ne sunt «străini», nu ne privesc, poate chiar ne sunt dezagreabili prin felul lor de a fi și îi ținem cât mai departe posibil de noi. Pentru creștin nu există «străin», «îndepărtat». Omul care stă în fața noastră și are nevoie de noi este întotdeauna «aproapele». Indiferent dacă ne este părinte sau nu, dacă îl apreciem sau nu, dacă este demn moral sau nu, iubirea lui Cristos nu cunoaște granițe, nu încetează niciodată și nu se ascunde în fața urâțeniei sau a mizeriei. El a venit din dragoste pentru păcătoși, nu pentru cei drești.

(Sf. Tereza Benedicta a Crucii, Edith Stein)

ANUNȚURI

Pe 6 martie este Miercurea Cenușii, zi cu care începe Postul Mare, timp al pocăinței, al iertării și al iubirii, al sobrietății și al evitării exceselor de orice fel.

În această zi, în biserica noastră parohială, Sfintele Liturghii vor fi celebrate la orele 7:00, 8:00 și 18:00.

La fiecare Liturghie se va presăra cenușă pe capetele credincioșilor. Cenușa este semnul fragilității omenești, dar și semnul exterior al celui care se căiește și vrea să se convertească. Plecarea capetelor pentru primirea cenușii semnifică recunoașterea stării de păcătos și manifestarea regretului pentru păcatele săvârșite.

Începând cu ora 17:25 va fi celebrată Calea Sfintei Cruci, devoțiune specifică Postului Mare, care ne ajută să medităm Patima lui Cristos.

În timpul Postului Mare, devoțiunea Calea Sfintei Cruci va fi celebrată marțea și vinerea, la ora 17:25, și duminica, la ora 10:25.

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până vineri, la orele: **7:00, 8:00 și 18:00.**
- sâmbăta, la orele **8:00 și 18:00.**
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9:00; 11:00; 18:00.**

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17:15**
- duminica, la orele: **8:15; 10:15.**

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8:00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17:00.**
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, și duminica, de la **ora 17:30.**